

Incapta XVII

Despre năsimire, adică despre moartea născutului
înainte de moartea trupului.

Despre lipsa de rușine

Alăvea/bem născut

Alăvea rușine

- ① Năsimirea este o năsimire emoragică stăt a trupului }
Important! } tot și a duhului }

care sfârșete în năsimire dintr-o boală

② neapăsare îndelungată }

② Lipsa de durere (împietrită) este o neputință împietrită în fire *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o cugetare amestecată *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o fiică a gândurilor patimice care au pus stăpânire pe om (fiică a prejudiciilor) *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o înghețare a răvnei *Important!*

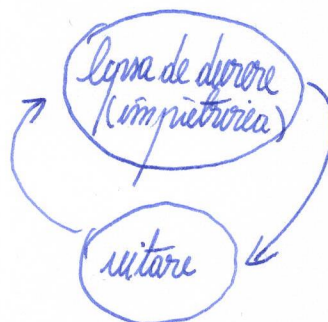
Lipsa de durere (împietrită) este un lat al bărbăției *Important!*

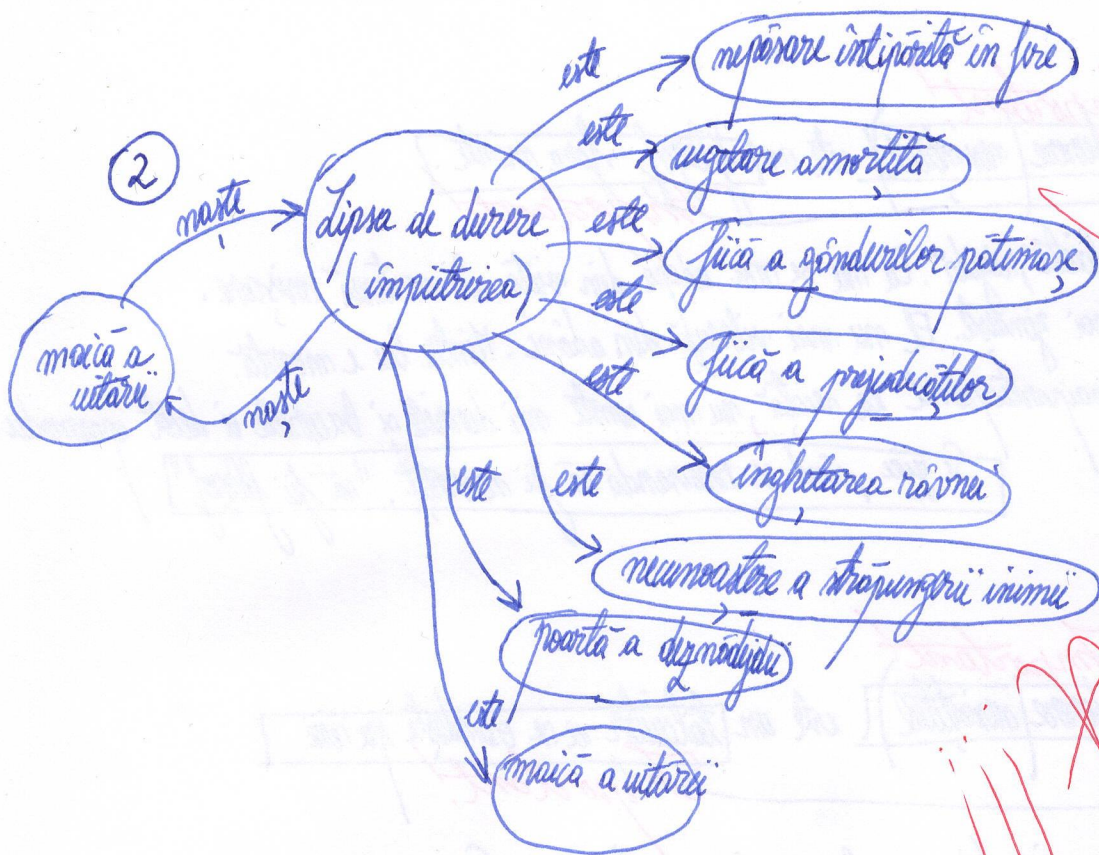
Lipsa de durere (împietrită) este o neamănare a străpungerii inimii *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o poartă a deznașdăjii *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o maică a uitării *Important!*

Lipsa de durere (împietrită) este o maică a uitării n', după moarte o fiică a fiicei soale *Important!*

Obs Uitate naște neîntoarea, iar neîntoarea odăta neîntoarea naște, la rândul ei, uitarea. E așa deșinuit patimilor să, făcând pui, acesta le naște la rândul lor, pe de, adică se moare ele însele prin pui pe care-i naște. "Neîntoarea și uitarea sunt reciproc maiă și furie. Iar uitarea e lepădarea și înțelegerea în limba de uitare. Dar neîntoarea de amintirea trecutului și de gândul la viitor (lipsa de fervență) se arată și în faptul că trăiești leșez din prejudecăți; din rădăcinile sau din gânduri se vin de la altă. Man, Heidegger) care stăruie, meștește, în el forță în le mai dea viață, gândindu-le el însuși din nou.

Important!
3 Cel lipsit de durare (nevinovăție) este un filosof fără minte.

Obs → Important!
Filosofia lui e fixată, rigidă. Ea nu se mai adaptează din viață în continuă mișcare.
El nu se mai gândește. El nu mai vibrează din adânc. Mîntea lui e moartă.
Și numai participînd la viață, nu mai simte nădăruirile și bucuriile ei decât prin medii.
Se știe, cînd se recomandă să fii nevinovăț, "să fii filosof".

Important!
Cel lipsit de durare (nevinovăție) este un tălăcitor ce se exîndeste pe sine

Obs → Important!
Se exîndeste pe sine din nou la moarte, prin tălăcuirea sa neschimbătoare }
nevinovăție continuă }

Important!
Cel lipsit de durare (nevinovăție) { vorbește de înșimănțarea ranei și nu înțelegă de a o gândăci
grăiește împotriva patimilor } Important!
ce-l vătămă } Important!

Obs → "Cel ce se dă pe sine de comerț, dar nu și Important! lăcrător bolște de nevinovăție."

"Ține seama că cel ce se exîndeste pe sine prin curiozitate nu are nău un fleș din acesta
dacă nu va dobîndi și Important! întărire mai joasă."

"Cel ce vorbește de dulceață, dar nu mîncîmă din ea o arată pe aceea amară"

3

Cel lipsit de durere este un filozof fără minte.

Cel lipsit de durere este { un calăuitor a se cămăști pe sine }
un iubitor de curvile patimii lui
un învățator orb la vederea

se cămăști pe sine din nou la moarte
prin călcătura sa neobișnuită,
negând că conștient

"Un filozof a se împotrivi secesi
El călcăie curvile împotriva vici
drăta care îi este necesară"

Cel cu suflet bolnav și doritor de
a șterge pe altii e ca un om orb,
care vrea să arate altora drumul.
El arată un drum spre nimic, spre moarte

	(✓)	(x)
Cel lipsit de durere	vorbește la înmormântare, vrea rana	nu înțelege de a o gândire
Cel lipsit de durere	grăiește împotriva patimii	nu înțelege de a mînca cele ce-l bolăvnea
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	se roagă împotriva patimii	promite îndată la lucrarea ei
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	se mîmăie pe lucrarea patimii împotriva lui însuși	de curvile lui nu se rușinează, nemorțat
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	"fac răul" strigă el	stăruie cu răomă în a-l face
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	se roagă cu gura împotriva patimii	cu trupul luptă pentru ea
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	filozofia despre moarte	se poartă ca unul care nu are moarte
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	suspina din pricina despărțirii de viață	doarme ca unul ce va trăi vesnic
Cel lipsit de durere (Nesimțat)	vorbește despre înfrînare	se luptă pentru lăcomia pînțelului

3

Nesimilitul foriește ascultarea și a cel dintâi care nu ascultă. **Important!**

Nesimilitul laudă pe cei neîmpotomiți și nu se rușinează să lămărească răul și să lupte pentru o schimbare. **Important!**

Nesimilitul înmormându-se și omorându-se, dar iarăși se mănă din pricina că o-a amorsat. **Important!**
⇒ adăugând înfrângerea la înfrângere, nu vinde nimic

Nesimilitul așteaptă după judecată și începe să zăbovească. **Important!**

Nesimilitul așteaptă după darea deservită și alina în timpul ultimei suferințe de ea. **Important!**
(Lipsa de răzvrătire)

Este o luptă a omului cu sine însuși; o continuă contrapunct, niciodată deplin depozită în aceea deservită la sfârșitul Trăirii. Ea, lupta, e propriu mai ales celui nesimilit, în omul în care se remplace în viață în această stare. Dar ea e prezentă într-un grad mai mare sau mai redus în fiecare.

Deci fiecare este într-o oarecare măsură nesimilit sau lipsă de răzvrătire, și de aceea omul e amenințat să cadă și mai mult în ea. Din Sfântul Trăitor de Nyssa: „Cei sloboziți covârșitor de răutate pură și simțirea alor de care potomim.”

⇒ Nesimitoria vrea cu prelungirea și sporirea păcatului.

⇒ Nesimitoria este o învârtărire crescândă a firii.

⇒ Nesimitoria înalță toate promisiunile spre bine.

⇒ Nesimitoria omoară orice gânduri de viață adeverată trăind o moarte din ce în ce mai adâncă întipărită în ostentativitate în sine.

Acesta trebuie lăsată greu și mare ca să nu fie ea însăși omorâtă, ca firea să se trezească prin durerea din somnul ei de moarte. De aici se explică trebuința aprai nevoiților. Binevoirea trăgată, trăcătoare a celui răzvrătit în această moarte nu are putere să-l elibereze de nesimitorie. **Planul dureros** și cel mai hotărâtor leas împotriva ei. **Important!!!**

Nesimțitul

+ cel lipsit de dorință

Lipsitul de rațiune

3

→ se rostește pentru priveghere (se) îndată se culcă în somn. **Important!**

→ laudă rugămintea (se) fug de ea ca de bici. **Important!**

→ năruindu-se se răiește (se) după puțină vreme adaugă altă năruire. **Important!**

→ foricând tăcerea (dar) o laudă pentru vorbărie. **Important!**

→ învătă despre blândițe (dar) se mănă odată chiar în timp ce învătă despre ea. **Important!**

→ trezindu-se din somn rugămintă (dar) lăcărind și apăsând pe perna iată se rugămintă. **Important!**

→ ocărăște râsul (se) învătă zămbind despre plâns. **Important!**

→ se învinovățește pe cine în fața altora (dar) urmărește să-și câștige darea
ca iăbitor de darea desartă prin învinovățire. **Important!**

→ privește păternos la fete (se) vorbește despre nepărtășenie. **Important!**

→ laudă pe cei ce se liniștesc în lume (se) nu înțelege că se face pe mine de rusine. **Important!**

→ răstă pe cei milostivi (se) ocărăște pe cei răci. **Important!**

→ se face totdeauna păcălul (se) nu vrea să vină la război
ca să nu spună că nu poate. **Important!**

④ Am văzut pe multe orăstănd când se vorbea despre morțe și despre judcata înfricoșătoare și lacrimând, dar având lacrimile în ochi pomeni în grabă spre moarte. Și m-am mirat cum a putut această stăpână și vătura a popului mîres să înfrîngă și plînsul și să stăpînească prin multă neînțelegere!

⑤ Am dezgolit, după puțină umărită și putere pe care o am, viciile și rănilile acestor furioase și nebune ajunse la culme. Căci nu suport să vorbesc mult despre ea. Dar eu ce pot să aduc în Domnul, din urcare, leacurile acestor răni nu mă așteaptă să fac neînțelept acorda. Eu nu mă răzimesc să recunosc neputința mea, ca unul ce sunt stăpînit de tîrziu de ea. Căci m-as fi izbită mi-a mîin să înțeleg prin mine însumi viciile și mîstăsurile ei, dacă m-as fi înțeles-o și m-as fi stăpînit-o urcile, ^{Important} și dacă m-as fi bătut-o cu lucul fricii de Dumnezeu, lovind-o cu regăciunea neînțeleptă. ^{Important!!!} Numai așa am putut să și morțuiesc cele spuse.

"Pe cei de către care s-a asems frica de Dumnezeu i-a legat neînțelegerea în obraz"

Mîntea înecată în mîndrie nu poate scăpa de uitare și înțelepciunea nu-i poate deschide ei ușa sa.

0 → 5

De asemenea a recoltat și trimite în înfrumusețarea acestui război:

"Căci eu legământ cu mine (suferind pe moarte) răd."

trăind pe moarte. răd.

~~În~~ la rugăciune / ei sunt cu totul impuțări, învârtite și întinse.

Vážení šanta Karel Procházka

Importanța de a avea în vedere ca și când ar fi o parie simplă

văpind pe cei draguni la inimă, lei roș de domni

Am învâțat de la tatăl care m-a învățat pe mine să amor toate cele ce se mai din
borbota mormonilor

borbata + extrema

Eu sunt marea răsului.

He sunt hrănitorele somnului

Eu sunt prețina imbușorai

Nu suport o domeniul

[Sunt împelita în colivia minciunelor]"

Uimit de ~~univitate~~ ~~aste~~ mebrane, am întrebat de numele celui ce a montat-o. Tar ea e gis :

"Eu n-am numai o mare; familia mea e pomelata si nestatornica. (E mare ma face mai puternica)

~~Îmbucărea.~~ ~~Te face să pierzi timpul.~~ ~~Te interesează ceea ce demult.~~ ~~Pe stăruiește de omul care se~~

va elabora microdata] Sfarșite între multe provincii, în secțiunile de muncă nu se

vor dăbi puteri. La suma la prima mas de unde mi-nose în tîrîi l tîrîi l

Căci nu am una singură în tot. Reașă-te des timpuri și morți. Să-ți fie în sufletul tău.

lor mestr. Acor daco nu-l zugrăvesc pe acest cu sensul patologic, ci pe cel de